

Vergaderjaar 1983–1984

18 464

Hernieuwde vaststelling van regels omtrent arbitrage in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van Wet tot hernieuwde vaststelling van regels omtrent arbitrage in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

De toelichtende memorie (en bijlagen), die het Wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 11 juli 1984

Beatrix

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is in verband met de voortgeschreden rechtsontwikkeling en gelet op de behoeften der rechtspraktijk, de wettelijke regels omtrent de arbitrage in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering opnieuw vast te stellen;

Zo is het dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Aan het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt, onder handhaving der Algemene Slotbepaling, een Vierde Boek toegevoegd hetwelk als volgt luidt:

VIERDE BOEK

ARBITRAGE

EERSTE TITEL

ARBITRAGE IN NEDERLAND

Eerste afdeling

De overeenkomst tot arbitrage en de benoeming tot arbiter

Artikel 1020

1. Partijen kunnen bij overeenkomst geschillen die tussen hen uit een bepaalde, al dan niet uit een overeenkomst voortvloeiende, rechtsbetrekking zijn ontstaan dan wel zouden kunnen ontstaan, aan arbitrage onderwerpen, tenzij de arbitrage zou leiden tot de vaststelling van rechtsgevolgen die niet ter vrije bepaling van partijen staan.

2. Door een compromis verbinden partijen zich om een tussen hen bestaand geschil aan arbitrage te onderwerpen. Door een arbitraal beding verbinden zij zich om geschillen die tussen hen zouden kunnen ontstaan, aan arbitrage te onderwerpen.

3. Bij overeenkomst kunnen tevens aan arbitrage worden onderworpen:

- a. de vaststelling van de hoedanigheid van zaken;
- b. de bepaling van de hoogte van een schadevergoeding of een verschuldigde geldsom;
- c. de aanvulling of wijziging van de hoofdovereenkomst van partijen.

4. Onder de overeenkomst tot arbitrage wordt mede het arbitragereglement begrepen waarnaar in die overeenkomst wordt verwezen.

Artikel 1021

1. Het compromis moet worden aangegaan bij een door partijen ondertekende akte welke een aanduiding bevat van hetgeen partijen aan arbitrage wenselijk te onderwerpen.

2. Een arbitraal beding wordt bewezen door een geschrift. Daarvoor is voldoende een van een der partijen uitgaand geschrift dat in arbitrage voorziet of dat verwijst naar algemene voorwaarden welke in arbitrage voorzien en dat door de wederpartij uitdrukkelijk of stilzwijgend is aanvaard.

Artikel 1022

Een overeenkomst tot arbitrage is ongeldig indien daarin aan een der partijen een bevoorrechte positie wordt toegekend bij de benoeming van de arbiter of arbiters.

Artikel 1023

1. De rechter bij wie een geschil aanhangig is gemaakt waarover een geldige overeenkomst tot arbitrage is gesloten, verklaart zich onbevoegd indien een partij zich voor alle weren op het bestaan van deze overeenkomst beroept.

2. Een overeenkomst tot arbitrage belet niet dat een partij de gewone rechter verzoekt om een maatregel tot bewaring van recht dan wel zich wendt tot de president van de rechtbank in kort geding overeenkomstig artikel 289 die in dit geval beslist met inachtneming van het bepaalde in artikel 1051.

Artikel 1024

Iedere handelingsbekwame, natuurlijke persoon kan tot arbiter worden benoemd, met uitzondering van de personen genoemd in artikel 29, eerste lid. Geen persoon is om reden van zijn nationaliteit van benoeming uitgesloten, tenzij partijen anders zijn overeengekomen.

Artikel 1025

1. Een scheidsgerecht dient uit een oneven aantal arbiters te bestaan. Het kan ook uit een enkele arbiter bestaan.

2. Indien het arbitraal beding het aantal arbiters niet bepaalt, of indien een zodanige bepaling niet wordt uitgevoerd en partijen niet alsnog tot overeenstemming komen over het aantal, wordt dat aantal op verzoek van de meest gereede partij bepaald door de president van de rechtbank.

3. Schrijft het arbitraal beding de benoeming van een even aantal arbiters voor, dan benoemen dezen een aanvullend arbiter als voorzitter van het scheidsgerecht. Bij gebreke van overeenstemming tussen de arbiters wordt deze, tenzij partijen anders zijn overeengekomen, op verzoek van de meest gereede partij benoemd door de president van de rechtbank.

Artikel 1026

1. De partij die op grond van een arbitraal beding een zaak aanhangig maakt, deelt dit schriftelijk mede aan haar wederpartij. Indien de benoeming van de arbiter of arbiters door een in de overeenkomst tot arbitrage vermelde derde geschiedt, zendt de partij die de zaak aanhangig maakt afschrift van de mededeling aan die derde.

2. De mededeling bevat een aanduiding van de onderwerpen van geschil.

Artikel 1027

1. In geval van een arbitraal beding worden de arbiter of arbiters rechtstreeks door partijen benoemd of door een in die overeenkomst vermelde derde.

2. De benoeming dient te geschieden binnen twee maanden na de verzending van de in artikel 1026 bedoelde mededelingen; in de gevallen genoemd in artikel 1025, tweede lid, binnen twee maanden nadat het aantal der te benoemen arbiters is bepaald. Deze termijn is drie maanden indien tenminste een der partijen buiten Nederland woont of feitelijk verblijf houdt. De termijn kan in de overeenkomst tot arbitrage worden bekort. Hangende de benoeming kunnen partijen de termijn uitdrukkelijk of stilzwijgend verlengen.

3. Vindt de benoeming van de arbiter of arbiters niet binnen de termijn in het vorige lid genoemd plaats, dan worden dezen, tenzij het een vervanging betreft volgens artikel 1030, op verzoek van de meest gereede partij benoemd door de president van de rechtbank. De wederpartij wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. In de overeenkomst tot arbitrage kan voor deze benoeming een ander dan de president worden aangewezen.

4. De president of de derde benoemt de arbiter of arbiters ongeacht de vraag of de overeenkomst tot arbitrage geldig is. Door mede te werken aan de benoeming van de arbiter of arbiters verliezen de partijen niet het recht om een beroep te doen op de onbevoegdheid van het scheidsgerecht wegens het ontbreken van een geldige overeenkomst tot arbitrage.

Artikel 1028

1. In geval van een compromis worden de arbiter of arbiters in oneven getale door partijen in de akte aangewezen. Het compromis kan de benoeming van alle arbiters of van een hunner aan een derde opdragen. In dat geval ontvangt de derde afschrift van de akte.

2. De benoeming door de derde geschiedt binnen twee maanden na de dag van verzending van het afschrift. Deze termijn is drie maanden indien tenminste een der partijen buiten Nederland woont of feitelijk verblijf houdt. De termijn kan in de overeenkomst tot arbitrage worden bekort. Hangende de benoeming kunnen partijen de termijn uitdrukkelijk of stilzwijgend verlengen.

3. Vindt de benoeming niet binnen de geldende termijn plaats, dan geschiedt zij, op verzoek van de meest gereede partij, door de president van de rechtbank. De wederpartij wordt in de gelegenheid gesteld, te worden gehoord. Artikel 1027, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 1029

Een arbiter die zijn opdracht heeft aanvaard, kan op eigen verzoek slechts om dringende redenen door de president van de rechtbank van zijn taak worden ontheven.

Artikel 1030

1. Een van zijn taak ontheven arbiter wordt volgens de regelen die van toepassing waren op de oorspronkelijke benoeming vervangen. Hetzelfde geldt indien een arbiter bij overlijden of bij wraking in de gevallen genoemd in artikel 1035, derde lid, wordt vervangen.

2. Indien partijen in de overeenkomst tot arbitrage de arbiter of arbiters met name hebben aangewezen en een of meer hunner komen te ontbreken, vindt vervanging eveneens plaats, tenzij de partijen zijn overeengekomen dat de overeenkomst tot arbitrage in dat geval eindigt.

3. Tijdens de vervanging wordt het geding van rechtswege geschorst. Na de vervanging wordt het geding voortgezet in de stand waarin het zich bevindt.

Artikel 1031

1. De partijen kunnen bij schriftelijke overeenkomst een einde maken aan de taak van het scheidsgerecht. De arbiter of arbiters hebben in dat geval recht op een redelijke, door het scheidsgerecht vast te stellen, beloning voor de tot dan verrichte werkzaamheden.

2. Op verzoek van de meest gereede partij kan de president van de rechtbank, de wederpartij en de arbiter of arbiters gehoord, de taak van het scheidsgerecht beëindigen indien het, ondanks herhaalde aanmaning, zijn taak op onaanvaardbaar trage wijze, alle omstandigheden in aanmerking genomen, uitvoert. In dat geval herleeft de bevoegdheid van de gewone rechter, tenzij in de overeenkomst tot arbitrage anders is bepaald of partijen een nieuwe overeenkomst tot arbitrage zijn aangegaan.

Artikel 1032

1. Het overlijden van een partij doet de overeenkomst tot arbitrage noch de taak van het scheidsgerecht eindigen, tenzij partijen anders zijn overeengekomen.

2. Het scheidsgerecht schorst het geding voor een door hem te bepalen termijn. De rechtsopvolgers van een overleden partij kunnen het scheidsgerecht verzoeken deze termijn te verlengen. Het scheidsgerecht stelt de wederpartij in de gelegenheid op het verzoek te worden gehoord.

3. Nadat de schorsing een einde heeft genomen, wordt het geding voortgezet in de stand waarin het zich bevindt.

Artikel 1033

1. Een arbiter kan worden gewraakt om de redenen genoemd in artikel 30 alsmede indien om andere redenen gerechtvaardigde twijfel bestaat aan

zijn onpartijdigheid of onafhankelijkheid. Om dezelfde redenen kan de secretaris van een scheidsgerecht worden gewraakt. Artikel 1035 is in dit geval van overeenkomstige toepassing.

2. Een door een partij benoemde arbiter kan door die partij slechts worden gewraakt om redenen welke haar na de benoeming bekend zijn geworden.

3. Een partij kan een door een derde of door de president van de rechtbank benoemde arbiter niet wraken indien zij in diens benoeming heeft berust, tenzij de reden tot wraking haar eerst later bekend is geworden.

Artikel 1034

1. Een als arbiter of secretaris aangezochte persoon die het vermoeden heeft dat hij zou kunnen worden gewraakt, doet daarvan schriftelijk mededeling, onder vermelding van de vermoedelijke redenen tot wraking, aan degene die hem heeft aangezocht.

2. Een reeds tot arbiter of secretaris benoemde persoon doet de in het eerste lid bedoelde mededeling aan de partijen zodra zijn benoeming heeft plaatsgevonden.

Artikel 1035

1. De wrakende partij brengt de wraking, onder opgave van redenen, schriftelijk ter kennis van de betrokken arbiter, het scheidsgerecht, haar wederpartij en tevens, indien een derde de gewraakte arbiter heeft benoemd, van die derde. Het geding kan door het scheidsgerecht worden geschorst vanaf de dag van de ontvangst van de kennisgeving.

2. Trekt een gewraakte arbiter zich niet binnen twee weken na de dag van de ontvangst van de kennisgeving terug, dan wordt over de gegrondheid van de wraking op verzoek van de meest gereede partij door de president van de rechtbank beslist. Wordt dit verzoek niet binnen vier weken na de dag van verzending van de kennisgeving gedaan, dan vervalt het recht tot wraking en wordt het geding, indien het geschorst was, hervat in de stand waarin het zich bevindt.

3. Trekt de gewraakte arbiter zich terug of wordt diens wraking door de president van de rechtbank gegrond bevonden, dan wordt hij vervangen volgens de regels welke van toepassing waren op zijn benoeming.

4. Indien de betrokken arbiter, een der partijen of beide partijen buiten Nederland wonen of feitelijk verblijf houden, zijn de in het tweede lid vermelde termijnen vier onderscheidenlijk zes weken.

Tweede afdeling

Het geding voor arbiters

Artikel 1036

Onverminderd het bepaalde in dit Boek wordt het geding gevoerd op de wijze als door partijen in de overeenkomst tot arbitrage of, voorzover partijen daarin niet hebben voorzien, door het scheidsgerecht bepaald.

Artikel 1037

1. De plaats van arbitrage wordt door partijen in de overeenkomst tot arbitrage bepaald en bij gebreke daarvan door het scheidsgerecht. Door de bepaling van de plaats van arbitrage is tevens de plaats van de uitspraak vastgesteld.

2. Indien de plaats van arbitrage noch door partijen noch door het scheidsgerecht is bepaald, geldt de plaats van de uitspraak, door het scheidsgerecht in het vonnis vermeld, als plaats van arbitrage.

3. Het scheidsgerecht kan zitting houden, beraadslagen, getuigen en deskundigen horen op elke andere plaats, in of buiten Nederland, die het daartoe geschikt acht.

Artikel 1038

1. Partijen kunnen voor het scheidsgerecht in persoon verschijnen of zich doen vertegenwoordigen door een advocaat dan wel door een bijzonderlijk en schriftelijk gevolmachtigde.
2. Partijen kunnen zich in het geding door personen van haar keuze doen bijstaan.

Artikel 1039

1. De partijen worden op voet van gelijkheid behandeld. Het scheidsgerecht geeft iedere partij de gelegenheid, voor haar rechten op te komen en haar stellingen voor te dragen.
2. Het scheidsgerecht geeft aan partijen, desverzocht, de gelegenheid tot het geven van een mondelinge toelichting.
3. Het scheidsgerecht kan partijen, desverzocht, toestaan om getuigen of deskundigen voor te brengen.
4. Het scheidsgerecht is bevoegd, overlegging van stukken te bevelen.

Artikel 1040

1. Blijft de eiser, ofschoon daartoe behoorlijk in de gelegenheid gesteld, in gebreke zijn eis volledig in te dienen of naar behoren toe te lichten zonder daartoe gegronde redenen aan te voeren, kan het scheidsgerecht bij vonnis een einde maken aan het arbitraal geding.
2. Blijft de verweerder, ofschoon daartoe behoorlijk in de gelegenheid gesteld, in gebreke verweer te voeren zonder daartoe gegronde redenen aan te voeren, kan het scheidsgerecht aanstonds vonnis wijzen.
3. Bij het vonnis, bedoeld in het tweede lid, wordt de eis toegewezen, tenzij deze aan het scheidsgerecht onrechtmatig of ongegrond voorkomt. Het scheidsgerecht kan, alvorens vonnis te wijzen, van de eiser het bewijs van een of meer van zijn stellingen verlangen.

Artikel 1041

1. Indien een getuigenverhoor plaatsvindt, bepaalt het scheidsgerecht de wijze waarop dit verhoor zal geschieden. Indien het scheidsgerecht dit nodig oordeelt, hoort het de getuigen nadat dezen de eed of belofte als bedoeld in artikel 107, eerste lid, hebben afgelegd onderscheidenlijk gedaan.
2. Indien een getuige niet vrijwillig verschijnt dan wel, verschenen zijnde, weigert een verklaring af te leggen, kan het scheidsgerecht aan de partij die dit verzoekt, toestaan om zich binnen een door het scheidsgerecht te bepalen termijn te wenden tot de president van de rechtbank met verzoek een rechter-commissaris te benoemen voor wie het getuigenverhoor zal plaatsvinden. Het verhoor vindt plaats op dezelfde wijze als in gewone zaken, met dien verstande dat de arbiter of arbiters in de gelegenheid worden gesteld bij het getuigenverhoor aanwezig te zijn.
3. De griffier van de rechtbank zendt ten spoedigste afschrift van het verslag van het verhoor aan het scheidsgerecht en aan de partijen.
4. Het scheidsgerecht kan het geding schorsen tot de dag dat het scheidsgerecht het verslag van het verhoor heeft ontvangen.

Artikel 1042

1. Het scheidsgerecht kan een of meer deskundigen benoemen tot het uitbrengen van een advies. Het scheidsgerecht zendt afschrift van de benoeming en van de aan deskundigen gegeven opdracht aan partijen.
2. De partijen zijn gehouden, de deskundigen de benodigde inlichtingen te verschaffen en medewerking te verlenen.

3. Na ontvangst van het deskundigenbericht wordt dit in afschrift door het scheidsgerecht aan de partijen toegezonden.

4. Op verzoek van een der partijen worden de deskundigen in een zitting van het scheidsgerecht gehoord. Het scheidsgerecht stelt partijen in de gelegenheid, de deskundigen vragen te stellen en harerzijds deskundigen voor te brengen.

5. Artikel 1041, eerste lid, en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 1043

Het scheidsgerecht kan in elke stand van het geding de persoonlijke verschijning van de partijen bevelen voor het geven van inlichtingen dan wel teneinde een vergelijk te beproeven.

Artikel 1044

1. Het scheidsgerecht kan door tussenkomst van de president van de rechtbank te 's-Gravenhage een verzoek om inlichtingen doen als bedoeld in artikel 3 van de op 7 juni 1968 te Londen gesloten Europese Overeenkomst nopens het verstrekken van inlichtingen over buitenlands recht (Trb. 1968, 142). De president zendt het verzoek, tenzij het hem nutteloos voorkomt, ten spoedigste aan het orgaan als bedoeld in artikel 2 van de Overeenkomst en deelt dit aan het scheidsgerecht mede.

2. Het scheidsgerecht kan het geding schorsen tot de dag dat het scheidsgerecht het antwoord op het verzoek om inlichtingen heeft ontvangen.

Artikel 1045

1. Op verzoek van een derde die enig belang heeft bij een arbitraal geding kan het scheidsgerecht hem toestaan om zich daarin te voegen of tussen te komen. Het scheidsgerecht zendt een afschrift van het verzoek aan de partijen.

2. Een partij kan een derde in vrijwaring oproepen. De oproep wordt in afschrift gezonden aan het scheidsgerecht en aan de wederpartij.

3. De voeging, tussenkomst of vrijwaring kan slechts door het scheidsgerecht worden toegelaten indien de derde bij schriftelijke overeenkomst met de partijen tot de overeenkomst tot arbitrage is toegetreden.

4. Door de toelating van de voeging, tussenkomst of vrijwaring wordt de derde partij in het arbitraal geding. Het scheidsgerecht regelt de verdere gang van het geding.

Artikel 1046

1. Indien voor een ander scheidsgerecht in Nederland een arbitraal geding aanhangig is of aanhangig wordt gemaakt waarvan het onderwerp geheel of gedeeltelijk gelijk is aan dat van een reeds aanhangig geding, kan de meest gereede partij de president van de rechtbank te Amsterdam verzoeken, de samenvoeging van de gedingen te gelasten.

2. De president kan, nadat hij alle partijen en de arbiter of arbiters in de gelegenheid heeft gesteld, hun mening kenbaar te maken, het verzoek geheel of gedeeltelijk toewijzen dan wel afwijzen.

3. Indien de president algehele samenvoeging beveelt, benoemen de partijen in onderling overleg de arbiter of arbiters en bepalen zij, welke regels op het samengevoegde geding van toepassing zullen zijn. Indien de partijen, binnen een door de president te stellen termijn, daarover geen overeenstemming kunnen bereiken, benoemt de president, op verzoek van de meest gereede partij, de arbiter of arbiters en bepaalt hij, zonedig, welke regels op het samengevoegde geding van toepassing zullen zijn. De president bepaalt voor de arbiter of arbiters die als gevolg van de samenvoeging van hun taak worden ontheven, de beloning voor de tot dan verrichte werkzaamheden.

4. Beveelt de president gedeeltelijke samenvoeging, dan beslist hij welke geschillen daaronder zijn begrepen. De president benoemt, op verzoek van de meest gereede partij, de arbiter of arbiters en bepaalt welke regels op het samengevoegde geding van toepassing zijn, indien partijen daaromtrent binnen een door de president te bepalen termijn geen overeenstemming bereiken. Het vonnis van het aldus benoemde scheidsgerecht wordt door dit gerecht aan de andere betrokken scheidsgerichten toegezonden. Deze schorsen de zaken en zetten, met inachtneming van het in het samengevoegde geding gewezen vonnis, de bij hen aanhangige gedingen voort.

Artikel 1047

Ingeval van arbitrage omtrent zaken als bedoeld in artikel 1020, derde lid, onder a, blijft het in deze afdeling bepaalde buiten toepassing. De wijze waarop het geding wordt gevoerd, wordt door partijen in de overeenkomst tot arbitrage of, voorzover partijen daarin niet hebben voorzien, door het scheidsgerecht bepaald.

Artikel 1048

De bepaling van het tijdstip waarop uitspraak zal worden gedaan, is aan het scheidsgerecht voorbehouden.

Derde afdeling

Het arbitrale vonnis

Artikel 1049

Het scheidsgerecht kan een geheel of gedeeltelijk eindvonnis dan wel een tussenvonnis wijzen.

Artikel 1050

1. Arbitraal hoger beroep van een arbitraal vonnis is slechts mogelijk indien partijen bij de overeenkomst tot arbitrage daarin hebben voorzien.
2. Tenzij partijen in de overeenkomst tot arbitrage anders hebben bepaald, kan hoger beroep van een gedeeltelijk eindvonnis slechts te zamen met het hoger beroep van het laatste eindvonnis worden ingesteld.
3. Arbitraal hoger beroep van een tussenvonnis kan slechts worden ingesteld te zamen met het hoger beroep van een geheel of gedeeltelijk eindvonnis.

Artikel 1051

1. Partijen kunnen in de overeenkomst tot arbitrage het scheidsgerecht dan wel de voorzitter daarvan, binnen de grenzen gesteld bij artikel 289, eerste lid, de bevoegdheid verlenen om in kort geding vonnis te wijzen. In dat geval kan de president van de rechtbank zich onbevoegd verklaren indien hij van oordeel is dat in het arbitraal kort geding op nagenoeg dezelfde termijn tot een uitspraak kan worden gekomen, als hij zelf uitspraak zou doen.
2. Indien partijen arbitraal hoger beroep zijn overeengekomen, kan dit niet worden ingesteld tegen een op de voet van het eerste lid gedane uitspraak, tenzij partijen hierin uitdrukkelijk hebben voorzien.

Artikel 1052

1. Het scheidsgerecht is bij machte, over zijn bevoegdheid te oordelen.
2. Een partij die in het arbitraal geding is verschenen, dient een beroep op de onbevoegdheid van het scheidsgerecht op de grond dat een geldige

overeenkomst tot arbitrage ontbreekt, voor alle weren te doen, op straffe van verval van haar recht hierop later, in het arbitraal geding of bij de gewone rechter, alsnog een beroep te doen, tenzij dit beroep wordt gedaan omdat het geschil, volgens artikel 1020, eerste lid, niet vatbaar is voor arbitrage.

3. Een partij die in het arbitraal geding is verschenen en die niet aan de samenstelling van het scheidsgerecht heeft medegewerkt, dient het beroep op de onbevoegdheid van het scheidsgerecht op de grond dat het scheidsgerecht in strijd met de daarvoor geldende regels is samengesteld voor alle weren te doen, op straffe van verval van haar recht hierop later, in het arbitraal geding of bij de gewone rechter, alsnog een beroep te doen.

4. De beslissing waarbij het scheidsgerecht zich bevoegd verklaart, kan slechts tegelijk met een daaropvolgend geheel of gedeeltelijk eindvonnis met het rechtsmiddel van artikel 1064 worden bestreden.

5. Indien het scheidsgerecht, in eerste aanleg of in hoger beroep, zich onbevoegd verklaart, is de gewone rechter bevoegd van de zaak kennis te nemen, tenzij in de overeenkomst tot arbitrage anders is bepaald of partijen een nieuwe overeenkomst tot arbitrage zijn aangegaan.

Artikel 1053

De overeenkomst tot arbitrage dient als een afzonderlijke overeenkomst te worden beschouwd en beoordeeld. Het scheidsgerecht is bevoegd, te oordelen over de rechtsgeldigheid van de hoofdovereenkomst waarvan de overeenkomst tot arbitrage deel uitmaakt of waarop zij betrekking heeft.

Artikel 1054

1. Het scheidsgerecht beslist naar de regelen des rechts. Indien partijen een rechtskeuze hebben gedaan, beslist het scheidsgerecht naar de door partijen aangewezen regelen des rechts. Indien een dergelijke aanwijzing niet heeft plaatsgevonden beslist het scheidsgerecht volgens de regelen des rechts die het in aanmerking acht te komen.

2. Het scheidsgerecht beslist als goede mannen naar billijkheid indien partijen het daartoe in de overeenkomst tot arbitrage opdracht hebben gegeven.

3. In alle gevallen houdt het scheidsgerecht rekening met de toepasselijke handelsgebruiken.

Artikel 1055

Staat van het vonnis arbitraal hoger beroep open, dan kan het scheidsgerecht zijn vonnis uitvoerbaar bij voorraad verklaren in de gevallen waarin de gewone rechter daartoe bevoegd zou zijn. Het scheidsgerecht kan bepalen dat zekerheid wordt gesteld alvorens het vonnis bij voorraad ten uitvoer kan worden gelegd.

Artikel 1056

In de gevallen waarin de gewone rechter een dwangsom kan opleggen, is een scheidsgerecht daartoe eveneens bevoegd. De artikelen 611a–611i zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in de gevallen bedoeld in artikel 611d, de opheffing, de opschorting of de vermindering van de dwangsom bij verzoekschrift moet worden gevraagd aan de president van de rechtbank die verlof tot tenuitvoerlegging heeft gegeven.

Artikel 1057

1. Het scheidsgerecht beslist, indien het uit meer arbiters bestaat, bij meerderheid van stemmen tenzij partijen anders zijn overeengekomen.

2. Het vonnis wordt op schrift gesteld en door de arbiter of arbiters ondertekend. Weigert een minderheid van de arbiters te ondertekenen, dan wordt daarvan door de andere arbiters onder het door hen ondertekende vonnis melding gemaakt. Deze melding wordt door hen ondertekend. Een overeenkomstige melding vindt plaats indien een minderheid niet in staat is te ondertekenen en niet verwacht kan worden dat het beletsel daartoe binnen korte tijd zal zijn opgeheven.

3. Het vonnis bevat, naast de beslissing, in elk geval:

- a. de namen en woonplaatsen van de arbiter of arbiters;
- b. de namen en woonplaatsen van de partijen;
- c. de dagtekening van de uitspraak;
- d. de plaats van de uitspraak;

e. de gronden voor de in het vonnis gegeven beslissing, tenzij het vonnis uitsluitend betreft de vaststelling van de hoedanigheid van zaken, als bedoeld in artikel 1020, derde lid, onder a, dan wel de vastlegging van een vergelijk als bedoeld in artikel 1069.

Artikel 1058

1. Het scheidsgerecht draagt er zorg voor dat ten spoedigste:

a. elk vonnis in afschrift, getekend door een arbiter of de secretaris van het scheidsgerecht, aan partijen wordt gezonden;

b. het origineel van een geheel of gedeeltelijk eindvonnis wordt nedergelegd ter griffie van de rechtbank, bevoegd ter plaatse van de arbitrage.

2. Door de nederlegging ter griffie van het laatste eindvonnis eindigt de taak van het scheidsgerecht, onverminderd het bepaalde in de artikelen 1060 en 1061.

Artikel 1059

1. Slechts een geheel of gedeeltelijk eindvonnis kan gezag van gewijsde verkrijgen. Het heeft dit met ingang van de dag waarop het is gewezen.

2. Indien arbitraal hoger beroep is overeengekomen, verkrijgt een geheel of gedeeltelijk eindvonnis gezag van gewijsde met ingang van de dag waarop de voor dit beroep geldende termijn ongebruikt is verstreken dan wel in hoger beroep uitspraak is gedaan.

Artikel 1060

1. Een partij kan binnen dertig dagen na de ontvangst van het afschrift van een vonnis het scheidsgerecht schriftelijk verzoeken, een kennelijke rekenfout of schrijffout in het vonnis te herstellen.

2. Indien de gegevens, genoemd in artikel 1057, derde lid, onder a–d onjuist zijn vermeld of geheel of gedeeltelijk in het vonnis ontbreken, kan een partij, binnen dertig dagen na ontvangst van het afschrift van een vonnis, het scheidsgerecht schriftelijk de verbetering of aanvulling van die gegevens verzoeken.

3. Een verzoek, bedoeld in het eerste of tweede lid, wordt door het scheidsgerecht in afschrift aan de wederpartij gezonden.

4. Het scheidsgerecht kan, binnen dertig dagen na de nederlegging van een vonnis ter griffie van de rechtbank, ook eigener beweging tot het herstel, als bedoeld in het eerste lid, of de verbetering of aanvulling, als bedoeld in het tweede lid, overgaan.

5. Gaat het scheidsgerecht tot herstel, verbetering of aanvulling over, dan wordt de wijziging door het scheidsgerecht op het origineel en op de afschriften van het vonnis aangebracht.

6. Weigert het scheidsgerecht het herstel, de verbetering of de aanvulling dan kan de president van de rechtbank, desverzocht, daartoe aan het scheidsgerecht opdracht geven. Het scheidsgerecht is gehouden, aan deze opdracht te voldoen.

7. Het verzoek als bedoeld in dit artikel schorst de mogelijkheid tot tenuitvoerlegging of vernietiging niet, tenzij de president of de rechtbank gewichtige redenen aanwezig acht om die mogelijkheid wel te schorsen totdat over het verzoek is beslist.

Artikel 1061

1. Heeft het scheidsgerecht nagelaten, te beslissen omtrent een of meer zaken welke kunnen worden gescheiden van die waaromtrent wel uitspraak is gedaan, dan kan de meest gereede partij, binnen dertig dagen na de ontvangst van het afschrift van het vonnis, het scheidsgerecht verzoeken zijn uitspraak bij vonnis aan te vullen.

2. Het verzoek wordt door het scheidsgerecht in afschrift aan de wederpartij toegezonden.

3. Voordat het scheidsgerecht op het verzoek beslist, stelt het partijen in de gelegenheid, te worden gehoord.

4. Indien het scheidsgerecht tot aanvulling van het vonnis overgaat, zijn de artikelen 1057 en 1058 van overeenkomstige toepassing. Indien het scheidsgerecht het verzoek afwijst, deelt het dit schriftelijk aan partijen mede.

5. Indien arbitraal hoger beroep is overeengekomen, kan een partij die behalve aanvulling nog andere gronden tegen het arbitrale vonnis in eerste aanleg gewezen wenst aan te voeren, het verzoek tot aanvulling slechts tegelijk met dit hoger beroep doen binnen de voor dat beroep geldende termijn. Indien de wederpartij arbitraal hoger beroep instelt, is eveneens het scheidsgerecht in hoger beroep bij uitsluiting tot beslissing op een verzoek tot aanvulling bevoegd. Een reeds gedaan verzoek tot aanvulling wordt door het scheidsgerecht in eerste aanleg aan het scheidsgerecht dat in hoger beroep beslist, doorgezonden. Het bepaalde in het tweede tot en met vierde lid is van overeenkomstige toepassing in hoger beroep.

Vierde afdeling

De tenuitvoerlegging van het arbitrale vonnis

Artikel 1062

1. De tenuitvoerlegging in Nederland van een arbitraal geheel of gedeeltelijk eindvonnis kan eerst plaatsvinden nadat de president van de rechtbank, ter griffie waarvan het origineel van het vonnis volgens artikel 1058, eerste lid, moet worden nedergelegd, daartoe ingevolge een daartoe strekkend verzoek, verlof heeft verleend.

2. Het verlof wordt aangetekend op het origineel van het vonnis of, zo geen nederlegging heeft plaats gevonden, opgenomen in een beschikking. De griffier zendt aan partijen een gewaarmerkt afschrift van het vonnis, met het daarop aangetekend verlof tot tenuitvoerlegging of een gewaarmerkt afschrift van de beschikking waarbij het verlof tot tenuitvoerlegging is verleend.

3. Staat arbitraal hoger beroep open, dan kan het verlof tot tenuitvoerlegging van een vonnis dat niet uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, eerst worden gegeven nadat de voor dat arbitrale hoger beroep geldende termijn ongebruikt is verstreken, dan wel eerder, indien schriftelijk van hoger beroep afstand is gedaan.

4. Verleent de president van de rechtbank het verlof tot tenuitvoerlegging, dan staat de wederpartij van de verzoeker slechts het rechtsmiddel van artikel 1064 open. Vernietiging van het arbitrale vonnis brengt van rechtswege die van de beschikking van de president van de rechtbank met zich mede.

Artikel 1063

1. De president van de rechtbank kan de tenuitvoerlegging van het arbitraal vonnis slechts weigeren, indien het vonnis of de wijze waarop dit tot stand kwam, kennelijk in strijd is met de openbare orde of de goede zeden, dan wel indien in strijd met artikel 1055 tenuitvoerlegging bij voorraad is bevolen of in strijd met artikel 1056 een dwangsom is opgelegd. In dit laatste geval betreft de weigering alleen de tenuitvoerlegging van de dwangsom.

2. De griffier zendt een gewaarmerkt afschrift van de beschikking van de president waarbij deze het verlov weigert, aan partijen.

3. Van de weigering van het verlov tot tenuitvoerlegging kan de verzoeker hoger beroep instellen binnen twee maanden, te rekenen van de dag van de verzending van het afschrift van de beschikking.

4. De termijn voor beroep in cassatie is twee maanden, te rekenen van de dag van de verzending van het afschrift van de beschikking in hoger beroep.

Vijfde afdeling

De vernietiging van het arbitraal vonnis en het request civiel

Artikel 1064

1. Tegen een geheel of gedeeltelijk eindvonnis dat niet vatbaar is voor arbitraal hoger beroep, staat het rechtsmiddel van vernietiging op de voet van deze afdeling open.

2. De vordering tot vernietiging wordt ingesteld bij de rechtbank ter griffie waarvan het origineel van het vonnis volgens artikel 1058, eerste lid, moet worden nedergelegd.

3. De vordering kan worden ingesteld binnen drie maanden nadat het vonnis gezag van gewijsde heeft verkregen.

4. Tegen een arbitraal tussenvonnis kan de vordering tot vernietiging slechts worden ingesteld tezamen met de vordering tot vernietiging van het geheel of gedeeltelijk eindvonnis.

Alle gronden tot vernietiging moeten op straffe van verval van recht in de dagvaarding worden voorgedragen.

Artikel 1065

1. De vordering tot vernietiging kan slechts worden ingesteld indien:

- a. een geldige overeenkomst tot arbitrage ontbreekt;
- b. het scheidsgerecht in strijd met de daarvoor geldende regels is samengesteld;
- c. het scheidsgerecht zich niet aan zijn opdracht heeft gehouden;
- d. het vonnis niet overeenkomstig het in artikel 1057 bepaalde is ondergetekend of niet met redenen is omkleed;
- e. het vonnis strijdt met de openbare orde of de goede zeden.

2. De grond, bedoeld onder a van het eerste lid, kan niet tot vernietiging leiden bij niet-inachtneming van artikel 1052, tweede lid.

3. De grond, bedoeld onder b van het eerste lid, kan niet tot vernietiging leiden bij niet-inachtneming van artikel 1052, derde lid.

4. De grond, bedoeld onder c van het eerste lid, kan niet tot vernietiging leiden indien de partij die deze aanvoert aan het geding heeft deelgenomen zonder daarop een beroep te doen hoewel haar bekend was dat het scheidsgerecht zich niet aan zijn opdracht hield.

5. Indien het scheidsgerecht meer of anders heeft toegewezen dan werd gevorderd, wordt het arbitrale vonnis gedeeltelijk vernietigd voorzover het meer of anders toegewezen kan worden gescheiden van het overige gedeelte van het vonnis.

6. Indien het scheidsgerecht heeft nagelaten, uitspraak te doen omtrent een of meer zaken welke aan zijn oordeel waren onderworpen, kan de vordering tot vernietiging slechts worden ontvangen indien artikel 1061 toepassing heeft gevonden.

Artikel 1066

1. Een vordering tot vernietiging schorst de tenuitvoerlegging van het vonnis niet.
2. De rechter die omtrent de vernietiging oordeelt, kan echter, indien daartoe gronden zijn, op verzoek van de meest gereede partij, de tenuitvoerlegging schorsen totdat over de vordering tot vernietiging onherroepelijk is beslist.
3. Het verzoek tot schorsing wordt door de griffier van de rechtbank aan de wederpartij in afschrift toegezonden.
4. De rechter beslist niet op het verzoek dan nadat de wederpartij in de gelegenheid is gesteld, zich daarover uit te laten.
5. Bij toewijzing van het verzoek kan de rechter bepalen dat door de verzoeker zekerheid wordt gesteld. Bij afwijzing van het verzoek kan de rechter bepalen dat de wederpartij zekerheid stelt.
6. In geval van schorsing van de tenuitvoerlegging kan de meest gereede partij de rechter verzoeken, de schorsing op te heffen. Het derde-vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 1067

Zodra het vonnis waarbij een arbitraal vonnis is vernietigd onherroepelijk is geworden, herleeft de bevoegdheid van de gewone rechter, tenzij in de overeenkomst tot arbitrage anders is bepaald of partijen een nieuwe overeenkomst tot arbitrage zijn aangegaan.

Artikel 1068

1. Tegen een geheel of gedeeltelijk eindvonnis dat gezag van gewijsde heeft verkregen, staat het rechtsmiddel van request civiel open indien;
 - a. het vonnis geheel of ten dele berust op na de uitspraak ontdekt bedrog, door of met medeweten van de wederpartij in de arbitrale procedure gepleegd;
 - b. het vonnis geheel of gedeeltelijk berust op stukken die na de uitspraak blijken vals te zijn;
 - c. een partij na de uitspraak stukken, die op de beslissing van het scheidsgerecht van invloed zouden zijn geweest en door toedoen van de wederpartij zijn achtergehouden, in handen heeft gekregen.
2. Het request civiel wordt, binnen drie maanden nadat het bedrog of de valsheid bekend is geworden of een partij de nieuwe stukken in handen heeft gekregen, aangebracht voor het gerechtshof dat bevoegd zou zijn in hoger beroep te oordelen over de vordering tot vernietiging bedoeld in artikel 1064. De artikelen 1066 en 1067 vinden overeenkomstige toepassing.
3. Met inachtneming van het in de voorgaande leden bepaalde, vinden de artikelen van de Tiende Titel van het Eerste Boek overeenkomstige toepassing.

Zesde afdeling

Het arbitrale vonnis houdende een vergelijk tussen partijen

Artikel 1069

1. Indien partijen gedurende een arbitraal geding tot een vergelijk komen, kan op hun gezamenlijk verzoek het scheidsgerecht de inhoud daarvan in een arbitraal vonnis vastleggen. Het scheidsgerecht kan het verzoek zonder opgave van redenen weigeren.

2. Het arbitrale vonnis, houdende een vergelijk tussen partijen, wordt door de meerderheid der arbiters en door de partijen ondertekend. Het vonnis bevat niet de gronden, waarop het rust.

3. Het vonnis, bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden vernietigd op de grond dat het in strijd is met de openbare orde of de goede zeden.

Zevende afdeling

Slotbepalingen

Artikel 1070

Tegen beschikkingen van de president van de rechtbank als bedoeld in de afdelingen 1–3 staat geen voorziening open.

Artikel 1071

In de gevallen bedoeld in de artikelen 1025, tweede of derde lid, 1027, derde lid, 1028, tweede lid, 1044, eerste lid, 1060, zesde lid, en 1062, eerste lid, behoeft het verzoekschrift niet door een procureur te worden ingediend.

Artikel 1072

Van het in deze Titel bepaalde kan alleen worden afgeweken indien afwijking uitdrukkelijk is toegelaten.

Artikel 1073

1. Het in deze Titel bepaalde is van toepassing indien de plaats van arbitrage in Nederland is gelegen.

2. Ingeval de partijen de plaats van arbitrage niet hebben bepaald, kan de benoeming of de wraking van de arbiter of arbiters met toepassing van de voorzieningen in de eerste afdeling van deze Titel reeds plaats vinden indien ten minste een der partijen in Nederland woont dan wel feitelijk verblijf houdt.

TWEEDE TITEL

ARBITRAGE BUITEN NEDERLAND

Artikel 1074

De rechter in Nederland bij wie een geschil aanhangig is gemaakt waarover een geldige overeenkomst tot arbitrage is gesloten waaruit voortvloeit dat arbitrage buiten Nederland moet plaats vinden, verklaart zich onbevoegd, indien een partij zich voor alle weren op het bestaan van deze overeenkomst beroept.

Artikel 1075

Een in een vreemde Staat gewezen arbitraal vonnis waarop een erkennings- en tenuitvoerleggingsverdrag van toepassing is, kan in Nederland worden erkend en ten uitvoer gelegd. De artikelen 985–991 zijn van overeenkomstige toepassing voorzover het Verdrag geen afwijkende voorzieningen inhoudt en met dien verstande dat de president van de rechtbank in de plaats treedt van de rechtbank en de termijn voor hoger beroep en beroep in cassatie twee maanden bedraagt.

Artikel 1076

1. Is geen erkennings- en tenuitvoerleggingsverdrag van toepassing of laat een toepasselijk Verdrag toe, zich te beroepen op de wet van het land waar de erkenning of tenuitvoerlegging wordt verzocht, dan kan een in een vreemde Staat gewezen arbitraal vonnis in Nederland worden erkend en kan daarvan in Nederland de tenuitvoerlegging worden verzocht, tegen overlegging van het origineel of een gewaarmerkt afschrift van de overeenkomst tot arbitrage en van het arbitraal vonnis, tenzij:

A. de partij tegen wie de erkenning of tenuitvoerlegging wordt verzocht, stelt en bewijst dat:

- a. een geldige arbitrage-overeenkomst ontbreekt;
- b. het scheidsgerecht in strijd met de daarvoor geldende regels is samengesteld;
- c. het scheidsgerecht zich niet aan zijn opdracht heeft gehouden;
- d. tegen het arbitraal vonnis hoger beroep bij arbiters of de rechter openstaat in het land waar het arbitraal vonnis is gewezen;
- e. het arbitraal vonnis is vernietigd of de tenuitvoerlegging van het vonnis is geweigerd of geschorst door een bevoegde autoriteit van het land waar dat vonnis werd gewezen;

B. de rechter oordeelt dat de tenuitvoerlegging strijdig is met de openbare orde.

2. De grond onder b van het eerste lid leidt niet tot weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging indien de partij die zich daarop beroept aan de samenstelling van het scheidsgerecht heeft meegewerkt.

3. De grond onder c leidt niet tot weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging indien de partij die deze aanvoert aan het geding heeft deelgenomen zonder daarop een beroep te doen, hoewel haar bekend was dat het scheidsgerecht zich niet aan zijn opdracht hield.

4. Is meer of anders toegewezen dan gevorderd, dan is het arbitrale vonnis voor gedeeltelijke erkenning en tenuitvoerlegging vatbaar, indien het anders of meer toegewezen kan worden gescheiden van het overige gedeelte van het vonnis.

5. De artikelen 985–991 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de president van de rechtbank in de plaats treedt van de rechtbank, de termijn voor hoger beroep en beroep in cassatie twee maanden bedraagt en geen stukken behoeven te worden overgelegd waaruit blijkt dat het arbitraal vonnis uitvoerbaar is in het land waar het is gewezen.

6. Indien de vernietiging van een in een vreemde Staat gewezen arbitraal vonnis is verzocht aan de bevoegde autoriteit van het land waar dat vonnis is gewezen, vindt, indien in Nederland de erkenning of tenuitvoerlegging wordt verzocht, artikel 1066, tweede–zesde lid, overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL II

1. De Eerste Titel van het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering vervalt.

2. In artikel 993, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering vervallen de woorden «gegeven scheidsrechterlijke beslissing of een aldaar».

ARTIKEL III

1. Deze wet is niet van toepassing op zaken welke voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt bij de rechter aanhangig zijn gemaakt door het uitbrengen van een inleidende dagvaardiging of door het indienen van een inleidend verzoekschrift.

2. Op zaken waarin voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt hoger beroep op de rechter is voorbehouden, blijven de artikelen 646 en 647 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, zoals zij voor dat tijdstip golden, van toepassing, met dien verstande dat na verloop van vijf jaar vanaf dat tijdstip het voorbehoud van hoger beroep vervalt.

ARTIKEL IV

Op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, treden tevens de artikelen 429a–429r van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in werking voor zaken die ingevolge het bij deze wet bepaalde met een verzoekschrift moeten worden ingeleid. Op dat tijdstip treedt met betrekking tot die zaken artikel 345 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering buiten werking.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,